

Celebració de la revista “mil·lenària” montserratina ‘Documents d’Església’

Dij, 17/05/2012 per Catalunya Religió

([Abadia de Montserrat](#)) Dimarts, 22 de maig, a les 19.30h, tindrà lloc a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona l'acte commemoratiu dels 1.000 números de la revista Documents d'Església, editada per Publicacions de l'Abadia de Montserrat. La sessió comptarà amb la intervenció del pare Bernabé Dalmau, director de la revista des de 1986; del pare Abat de Montserrat, Josep M. Soler; i del cardenal de Barcelona, Lluís Martínez Sistach.

La revista quinzenal Documents d'Església, dirigida pel pare Bernabé Dalmau i editada per les Publicacions de l'Abadia de Montserrat, la va fundar el pare Hilari Ragner l'any 1966. La revista va néixer tot just acabat el Concili Vaticà II com una necessitat d'omplir el buit que representava la inexistència dels principals textos eclesials en català. L'oportunitat de l'edició queda avalada per aquests quaranta-cinc anys d'edició ininterrompuda i per l'acceptació per part d'un públic necessàriament limitat però constant. Si bé actualment hi ha més mitjans d'informació religiosa i de divulgació de textos, els lectors de la revista n'aprecien la qualitat literària del català i, sobretot, la publicació sistemàtica dels principals documents, no sols del papa i dels organismes romans, sinó també d'episcopats, així com de comunitats de base. Més enllà de la utilitat puntual de tenir un document a l'abast, el pas dels anys fa de la revista una obra de consulta, ja que cada any se'n publiquen els índexs.

Les característiques del pontificat de Joan Pau II, amb la multiplicació d'encícliques i d'exhortacions apostòliques extenses, va motivar també una certa reducció dels textos editats, en profit dels que tenen el nivell més alt d'autoritat. La revista, però, no ha renunciat a traduir de tant en tant ni estudis doctrinals ni comentaris lliures. Això li dona un to diferent del que podria ser un butlletí oficial interdiocesà, ja que els textos oficials alternen amb documents de frontera i, fins i tot, d'opinió.

L'1 d'octubre de 1966, el pare Hilari Ragner la va fundar i en va ser el director durant tres anys, un període que va ser decisiu perquè els Documents ja estaven

ben definits. El va succeir, transitòriament però eficaç, el pare Adalbert Franquesa. I a la darrereria de 1969 el va rellevar el pare Andreu Marquès, que la va dirigir durant quinze anys, i que va voler ser fidel a una realitat que ell expressava així: “L’evolució postconciliar ha desplaçat el centre d’interès del món cristià: l’atenció es dirigeix més actualment a les relacions entre Església i món que no pas a qüestions purament internes, hi ha més interès per documents emanats de comunitats de base que no pas per declaracions purament oficials”. Quan la revista va complir vint anys, tot coincidint amb el número 444, Bernabé Dalmau va rellevar a Andreu Marquès.

L’evolució de la revista, les noves tècniques de tractament de textos, l’experiència adquirida i la sistematització de responsabilitats a l’interior de la comunitat de Montserrat han simplificat al màxim la intervenció de col·laboradors, fins a suprimir l’exhibició dels crèdits de responsables de redacció, de traducció i de revisió. Però, com afirma el Bernabé Dalmau, “durant aquests 25 anys la revista s’ha mantingut oberta a la realitat del que passa a l’Església, sempre dins dels límits de publicació de documentació”. Documents d’Església ha contribuït, des de l’inici, “a la inculturació de l’Església al país”, i ha estat un mitjà que ha vetllat per “la llibertat d’expressió i d’opinió dins la comunitat eclesial”, [afegeix el seu director](#).